

HĽADANIE BOHA A PLNENIE JEHO VÔLE

(– zmysel života)

Hľadanie Boha

Aby sme si začali uvedomovať náš vzťah k Stvoriteľovi, aby sme mohli sami seba dať ako živú, Bohu milú obeť, musíme sa naučiť rozlišovať medzi „dennou a nočnou“ (svetlou a tmavou) stránkou života. To znamená, že máme pravé hodnoty zaradiť tam, kam skutočne patria. Predtým než to dokážeme, je možné, že budeme musieť prejsť obdobím ťažkých skúšok. V priebehu nášho rastu duchovného rastu (jeho vývoja, prechodu z tmy smerom ku svetlu) do seba vstrebávame Božskú Múdrosť, ktorá nás vedie k Pravde.

Naše životy treba posudzovať podľa ich výsledkov (ovocia, ktoré prinášajú).

Ak sú nimi pokoj, harmónia, spravodlivosť, milosť, láska, vieme, že v nás žiari svetlo.

Ak sú pravým opakom tohto, vieme, že sa v nás ešte nerozodnilo (nedošlo k našej premene, novému narodeniu sa).

Pri našom hľadaní Boha môžu v našom živote nastať veľké zmätky. Idey, o ktorých sme si mysleli, že stoja na pevnom základe, sa môžu pod našimi nohami zrútiť.

To, v čo sme mali absolútnu dôveru, sa môže ukázať ako nepravdivé. Všetko sa môže zmeniť. Len Boh je nemenný.

Ak budeme žiť v súlade s Jeho božskými zákonmi a úprimne sa usilovať o svetlo, potom prekážky, ktoré by nám boli na obtiaž, stanú sa základnými kameňmi realizácie našich najlepších a najvrelejších prianí. Nečistota a smeti, ktoré by nás vo vývoji brzdili, budú spálené.

Takéto skúsenosti môžu byť veľmi ťažké, ale aj veľmi užitočné, lebo nám pomáhajú dosiahnuť cieľ, ktorý sme si vytýčili.

- Naša snaha nesmie byť sebecká. Musí ju sprevádzať túžba, aby sa vo všetkom odrážala Jeho vôľa.
- Je však treba vyhnúť sa túžbe po tom, aby sme iných predbehli, podvádzali, snažili sa dosiahnuť ďalej než oni.
- Boh pozná naše možnosti omnoho lepšie než my sami. Ak vidí miesto, ktoré sme schopní zastávať, cesta sa nám k nemu otvorí.

Chváľme Ho a oslavujme, Toho, ktorý dáva samé dobré a dokonalé dary; najmä za príklad, ktorý nám bol daný v Jeho Synovi, ktorého poslal do sveta, aby nás vyviedol z temnoty.

Synova moc sa nezmenšila. Jeho Duch stále opatruje tých, ktorí cestujú po trnistých a kamenistých cestách. Dviha tých, ktorí sa potkávajú a padajú. Dôverujme nekonečnej Moci Dobra. Vedzme, že Boží plán pre svet nikdy nemôže byť zmarený. Ak si zvolíme cestu temnoty, vedzme, že z tých istých kameňov, o ktoré sa potkýname, On môže poveriť iných, ktorí budú pokračovať, stavať. Bohu sa nemožno vysmievať!.

Kam by som odišiel pred tvojím Duchom, kam by som utiekol pred tvojou tvárou? 8Keby som vystúpil na nebesia, si tam, keby som si ustlal v ríši mŕtvych, si tam. 9Keby som mal krídla rannej zory a usadil by som sa pri najvzdialenejšom mori, 10aj ta by ma priviedla tvoja ruka a tvoja pravica by sa ma ujala. 11Keby som povedal: Možno ma skryje tma, ale aj noc bude svetlom vôkol mňa, 12veď nijaká tma nie je dosť tmavá; noc ti svieti ako deň, tma ti je sťa svetlo. (Žalm 139, 7-12)

BOH OTEC

A JEHO PREJEVY NA ZEMI

Nech moje srdce túži prostredníctvom Krista stále viac a viac si uvedomovať Otcovho ducha, ktorý sa vo mne prejavuje.

Otázka

Aké je naše chápanie a vnímanie Boha? Existuje Boh v našom živote iba ako istá skutočnosť, vševediaca, všetko zahrňujúca a všade prejavujúca sa sila, alebo ako milujúci a odpúšťajúci Otec?

V hĺbke svojho vnútra azda žiaden uvažujúci človek nepochybuje o Božej existencii (napriek rôznym prehláseniam a provokatívnemu správaniu sa, napriek zjavnému podriaďovaniu sa satanovi a démonom – veď aj satan a démoni veria (vedia, že Boh je) (*Jak 2,19*); to iba blázon hovorí: „Boha niet“ (*Ž 14,1*). Človek so zdravým rozumom si uvedomuje, že tento svet so svojimi zložitými, nesmierne sofistikovane fungujúcimi a kooperujúcimi systémami (vezmi si napr. rôzne živé organizmy, resp. život ako taký) sú zázraky, záhady, ktoré ani tí najmúdrejší nevedia vysvetliť. Každý premýšľajúci človek vie, že napr. musí existovať zdroj, ktorý je pôvodcom a udržiavateľom života. Človek aspoň so základnými vedomosťami o zložení a fungovaní svojho tela (už ani nehovoriac o stránke psychickej a duchovnej ľudského života) žasne nad múdrosťou „Projektanta a Konštruktéra“ tohto zázraku. Vedci, ktorí postupne odhaľujú stále zložitejšie a zložitejšie prvky stavby a funkcie toho, čo sa možno povrhnému pozorovateľovi javí ako „jednoduché, bežné, všedné, samozrejmé“, hovoria o tzv. „kvalifikovanom údive“, ktorý zažívajú, keď vnikajú hlbšie a hlbšie do podstaty životných dejov (ale samotná podstata života zostáva stále veľkým tajomstvom). Tí najváženejší vedci vidia v živých organizmoch (v rôznych formách života formami), ale aj s iných zložitých objektoch, s ktorými sa stretávajú v prírode, vo vesmíre... tzv. „*inteligentný design*“, (t.j. veľmi „múdry, premyslený projekt“, vysoko prevyšujúci možnosti aj tých najdokonalejších vynálezov súčasnej vyspelej vedy. Ľudia mali od pradávna o Stvoriteľovi a Udržiavateľovi sveta rozličné predstavy a nazývali ho rôznymi menami. A tí uvažujúci boli pohnutí, žasli zložitostou a dokonalosťou celého stvorenstva.

Preto mysle mnohých ľudí sú otvorené, prístupné poznávaniu Boha už na základe vyššie spomínaných vecí, stvorenstva. (*R 1,20*). Ale okrem toho je tu Jeho podivné konania v dejinách ľudstva (jednotlivcov i národov), ďalej Jeho pôsobenie v myšliach mnohých ľudí (ovocie Božieho ducha). A n apokon – s tým všetkým je v úplnom súlade to, čo nám Boh dal k dispozícii do-

konca v písomnej podobe (prostredníctvom svojich synov to dal zapísať) – v Božom Slove.

Nie je treba usilovať o iný stav vedomia, aby ľudia nielen videli Božie skutky, ale aj cítili Jeho Silu (pôsobenie Jeho ducha), ktorá pokrýva nielen ich potreby, ale sa aj navonok sa prejavuje a ovplyvňuje ich okolie. Boh toho o sebe veľa zjavil. V minulosti: ako konal, a ako na Jeho konanie odpovedali ľudia (tí, čo s Ním spolupracovali, plnili Jeho vôľu, i tí, ktorí sa Mu vzopreli, boli neposlušní, bezbožní). Božie Slovo je stále (a dnes) veľkým a spoľahlivým zdrojom poznávania Boha, aj poučenia a usmernenia pre život tých, ktorí našli pravý zmysel života, ktorým je poznanie Boha a podriadenie sa Jeho vôli, konanie v zhode s Jeho zámermi s týmto svetom, ale aj s každým jednotlivcom, ktorý vedome prijal Božiu ponuku, ktorý novým (duchovným) narodením sa stal Božím synom/dcérou, a tým aj aktívnym Božím spolupracovníkom.

Takto teda môžeme (a máme!) Boha poznať ako nášho Otca.

Boh je však Otcom len tým, ktorí Ho hľadajú a nechajú sa viesť Jeho duchom (R 8,14).

Teda my, ktorí sa poddávame pôsobeniu Jeho ducha a uplatňujeme to, čo plynie z Otcovej vôle, ktorí poznáme, žijeme a myslíme tak, že naše slová a činnosť vyjadrujú Otcovu vôľu - sa vďaka tejto činnosti a myšlienkam stávajú nástrojom, vektorom (akýmsi „kanálom“), prostredníctvom ktorého prúdi Božia moc, resp. môžu sa manifestovať Božie zámery v tomto svete.

Ved' kto na zemi pozná srdce matky, ak nie matka?

A kto pozná vôľu Boha Otca, než tí, ktorí sa vo svojich myšlienkach a skutkoch riadia Jeho duchom, Jeho slovom a príkladom Jeho Syna?

Poznať Otca je nesmierne dôležité (J 17,3), a je to v podstate jednoduché (stačí neodmietnuť ponuku Jeho ducha, ľdiť ho a nechať sa ním viesť). Napriek tomu sa mnohí potkávajú, blúdia, nevedia.... Pretože namiesto toho, aby sa nechali viesť Božím duchom (stali sa „kanálom, cez ktorý on prúdi“) namáhajú sa sami alebo počúvajú svojich „učiteľov“, a o sebe a o svojich „učiteľoch“ si myslia viacej, než by mali. Teda:

- Namiesto toho, aby sme sa snažili byť nástrojmi („kanálmi“), cez ktoré Otec môže manifestovať svoju lásku a slávu na zemi, nemáme sebecky usilovať o vlastné, sebecké ciele.
- Radšej budme nástrojom (kanálom), ktorým Otec môže manifestovať svoju lásku a slávu na zemi.

- Načúvajte vnútornému hlasu. Lebo Boh je blízko každému z tých, ktorí sa priblížili k Nemu, stali sa Jeho deťmi. Stačí len poďať sa do nášho vnútra.
- Naša skúsenosť, prameniaca z túžby po tom, aby naše „ja“ bolo potlačené, a aby Otec a Kristus boli oslávení na zemi, do vedomia všetkého prináša manifestáciu Otcovej lásky k ľudským synom...

Čo sú Otcove prejavy?

Ovocie ducha: jemnosť, láskavosť, láskavé slová, trpezlivosť, nádej, vytrvalosť - a nadovšetko - dôslednosť v slovách i skutkoch. On prejavuje svoju slávu vo svojich skutkoch, a tie často koná prostredníctvom svojich synov a dcér. A týmto to prináša radosť a šťastie. Lebo šťastný je ten, kto vie, že jeho život vyjadruje to, čo Boží Syn a Duch Pravdy riadi cez jeho (aj cez jeho) slová a skutky.

Prirodzene, vyvstáva tu otázka: „*Možno si niektorá slová a skutky ostatných vysvetľovať ako prejavy Boha, aj keď nás zraňujú?*“. Neodsudzujte v slovách, myšlienkach či skutkoch, *aby ste vy sami neboli odsúdení. Nehrešte a nehnevajte sa. Buďte trpezliví, odpúšťajte sedemkrát, i sedemdesiatkrát sedem. (Mt 18,22)*

Vždy keď zakúšate na sebe skutky iných, by ste mali vidieť ich snahu vyjadriť, manifestovať ich ponímanie najvyššej reality. To, čo vyjadrujeme v myšlienkach či skutkoch ukazuje, čo je hnacou silou našich skúseností.

Nesmieme súdiť a hľadať chyby. Radšej budme milosrdní k tým, ktorí chybujú, lebo nevedia, čo činia.

Boh Otec

Poznáme Boha ako milujúceho Otca? Ak nie, prečo sa bojíme? Sme vari tak leniví?

Sme hotoví prijať a využívať hojnosť, ktorá nám bola daná, užiť si radosť a dostatku tohto Bohom stvoreného sveta nielen bez vzdania vďaka ich Pôvodcovi, ale aj bez jedinej myšlienky na úžasnú silu, ktorá je vo všetkých tých veciach a za nimi?

Zlyhanie v pochopení podstaty života ľudí často vedie k uspokojovaniu (ukájaniu a zneužívaniu) vlastných túžob (hriešnych žiadostí, nie životných potrieb) a k usilovaniu sa o dosiahnutie vlastných cieľov, čím zhoršujú trápenie blízkych a do svojich životov vnášajú zmätok a utrpenie.

Aby sme poznali svoj vzťah k Otcovi, musíme často prejsť mnohými skúškami a utrpením. To však obvykle nie je Boží spôsob, ak nás nájst, ale je to

naša chyba, a tá nám má pomôcť uvedomiť si, že sme na zlej ceste. Všetky skúšky sme si teda vytvorili (zapríčinili) sami. Čím ďalej nám bude trvať, než si to uvedomíme, a niečo s tým urobíme, tým dlhšie bude trvať, než pochopíme svoj vzťah k Otcovi.

Pamätajte si, že v ceste nám stojí iba naše ja.

Ježiš Kristus je najväčším príkladom Otcovej lásky. Prostredníctvom učenia svojho Syna nám Boh ukázal, že rozumie každému srdcu. Prejavil ochotu priniesť pokoj každej duši, ktorá sa k Nemu obráti.

Otcove prejavy na zemi

Otcove deti sa usilujú o prejavovanie Jeho ducha na zemi. To je zákon. **Z rovnakého pochádza rovnaké.** Každý z nás je čiastočkou Božieho ducha a plní svoju individuálnu funkciu, úlohu.

Boh a človek veľkosť neposudzujú rovnakým spôsobom.

Tí naozaj veľkí majú ducha lásky. Tí, ktorí sa snažia moc uchopiť na úkor blízkych („aj cez mŕtvoly iných“), tí nemajú ducha.

Jeden chce pre seba získať slávu, druhý v sláve stráca svoje „ja“. Mali by sme čerpať povzbudenie, aby sme s vierou pokračovali vo svojej práci. Napríklad tým, že študujeme životy tých, ktorí aj za ťažkých podmienok prejavili ovocie svojho ducha, a vidíme, ako ich úsilie pomohlo svetu.

Pán Ježiš Kristus povedal, že odišiel k Otcovi. To znamená, že sa zjednotil s vedomím Otca, a že o čokoľvek požiadame v Jeho mene, Otec nám dá, aby On, Kristus, Spasiteľ, bol oslávený na zemi. Ak sme Jeho, mali by sme vedieť, že odpovede na naše modlitby vedú k Jeho sláve a nášmu dobru (blahu).

Často je nevyhnutné, aby sme prešli ohnivými skúškami.

A oheň tela, oheň túžby a telesných síl ťažko uhasiť. Väčšinou musí vyhoieť.

Keď následkom rôznych nepriaznivých podmienok a okolností prežívame udalosti, ktoré ťažko skúšajú naše duše a úzkostne hľadáme dôvod, prečo sa tak deje, môžeme zažiť hlbokú, trvalú radosť a pokoj v tom, že si spomenieme na: „*Utiš sa a vedz, že ja som Boh.*“ (Ž 46,11)

Ak sú v materiálnom svete aktivity, prinášajúce sily alebo vplyvy, ktoré spôsobujú vývoj duše, môže to byť niektorými vnímané ako hriech alebo chyba. V skutočnosti to však pre tú dotyčnú dušu môže to byť milosť vševediaceho a dobrotivého Otca, ktorý usmerňuje, plánuje a dáva duši možnosť použiť to, čo sa stane súčasťou skúseností na materiálnej úrovni. To

ako sa duša prostredníctvom tela, mysle a ich vlastností prejavuje a koná vo vzťahu k vedeniu, vedomiu, prítomnosti ducha života prostredníctvom Krista na zemi, je pre túto dušu príležitosťou k vývoju (zdokonaľovaniu sa). **Preto ak odsudzujeme, je to prejav sebeckva.** Je to niečo podobné ako prvotný hriech, pokus zvaliť na druhého to, čo sme vykonali my sami. Inak by sme to totiž nepoznali.

Dokonalý prejav na zemi

Ak máme poznať Otcovu lásku, ktorá bola prejavená Jeho Synom, ktorý na materiálnej úrovni prekonal hriech, nevedomosť, choroby i samotnú smrť, musíme sa spoliehať na silu Jeho stálej prítomnosti a získať dokonalejšie vedenie a pochopenie Vedomia Krista, života Krista v svojej skúsenosti.

Aby sme to dosiahli, nemusíme sa vyhýbať priateľom, známym, dokonca ani nepriateľom. Pán to nikdy nerobil. Ak je naším cieľom dokonale manifestovať ovocie Ducha, potom je to dosažiteľné prostredníctvom nášho spôsobu života.

Preto by sme sa mali snažiť poznať, akú cestu nám Boh pripravil. To však nemožno dosiahnuť tým, že poprieme existenciu omylu a hriechu.

Je pravda, že hriech a omyl nepochádzajú od Boha, ale z našej zámernej neposlušnosti. Ak sa prejavuje v nás a v našom živote chamtivosť, lakomstvo, nenávisť, sebeckvo, neláskavosť a bezbožnosť, iste prinesú svoje ovocie - svár, rozpory, nenávisť, lakomstvo a odtrhnutie od svetla.

Tí, ktorí svoju tvár odvrátili od Boha, vidia len temnotu a tieň. Ak sa však obrátia k milujúcemu Otcovi, ktorý sa na zemi prejavil prostredníctvom Krista, potom i v tomto živote môžu uvidieť svetlo a slávu nového narodenia.

„...Jeho milosrdenstvo je večné.“ (Žalm 118,29)

Otec svoje deti neopustil. Ku každému pokušeniu pripravil únikovú cestu. *A my máme byť milosrdní ako On!*

Na počiatku sme boli stvorení ako synovia Boží. Napriek tomu málo z nás tak koná.

Dokonalejšiu manifestáciu na zemi porozumieme lepšie, keď si uvedomíme a pochopíme, že čas ani priestor v Božej dimenzii, vo večnosti neexistuje, a že Ježišova božskosť bola „delegovaná“ Otcovi, ale bola dokonalá, a v dokazovaná v Jeho vlastných skutkoch na zemi, a Jeho obeť bola ponúknutá na samom počiatku.

Aby sme boli dokonalým prejavom Božieho konania, budíme pripravení odpúšťať, rovnako ako náš Pán – Ježiš Kristus. On potvrdil platnosť tých morálnych zákonov, ktoré ustanovil jeho (a náš) nebeský Otec prostredníctvom Mojžiša. (Mt 5,17). Platí, čo platilo, a čoho si ľudská duša bola (a mala by byť aj v súčasnosti) vedomá. Takto si môžeme uvedomiť; že v nás prebýva Boží duch, ktorý ožije, prejaví sa, ak pochopíme Jeho moc a Jeho božské právo na nás. Dokiaľ Pán žil medzi ľuďmi, Jeho prítomnosť vyliečila všetkých, ktorí trpeli fyzickými chorobami. Lepšie tak ich telá boli pripravené k manifestácii ovocia Ducha v ich životoch. Ich telá nezachránil pred smrťou, ani pred prestupom z jednej sféry do druhej, ale ich duše a mysle oživil tak, že, rovnako ako Jozue v dávnych časoch mohli zvolať: „...*ja a môj dom budeme slúžiť Hospodinu!*“

V dejinách ľudstva v materiálnom svete sa v priebehu rôznych období objavovali rôzni liečitelia. Predstavovali určité formy a teórie, týkajúce sa toho, ako kontrolovať túžby tela či duše za účelom dosiahnutia istej fázy vývoja.

Objavil sa tiež učiteľ, ktorý bol tak smelý, že sa prehlásil za syna živého Boha. Ale ani tak vlastne nepriniesol žiadne nové pravidlá obmedzujúce túžby. Božie etické nory zhrnul takto: „*ako by ste chceli, aby sa ľudia správali k vám, tak sa správajte vy k nim.*“ (Matúš 7:12). A tiež: „*Vedzte, že čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich mojich nevýznamných bratov, urobili ste ste mne.*“

On tiež prehlásil, že kráľovstvo Božie je v každom jednotlivcovi a že každý si prostredníctvom meditácie o tom, že Boh je Otcom, môže začať byť tohto kráľovstva vedomý. Takýmto učiteľom. sa nám Kristus stal. Máme v ňom priateľa, brat a spoločníka. Je na nás, aby sme ho prijali, spoľahli sa na neho, ale aj akceptovali jeho učenie.

Ako On sám povedal: „Už vás nenazývam sluhami... nazval som vás priateľmi.“ (Ján 15,15) Všetkým, ktorí veria, dáva moc stať sa deťmi Boha Otca, a podieľať sa s Ním, Ježišom Kristom na dedičstve, a to vo vedomí si Božej blízkosti, vždy prítomnej u tých, ktorí sa riadia týmto ideálom.

Čo je tento ideál?

Vo vzťahu k nášmu blížnemu nás Pán učil, že ako chceme, aby sa ľudia správali k nám, tak sa máme správať aj my k nim. A tiež: nemáme sa strachovať a príliš sa starať o telo, lebo On vie, čo potrebujeme. Preto by sme si

mali uvedomiť, že tam, kde sa nachádzame, vo vedomí máme všetko potrebné pre dokonalejší a lepší život a jeho rozvoj.

Dnes ale počúvajte Jeho hlas: „*Podďte ku mne všetci, kto sa namáhate a ste preťažení bremenami, a ja vám dám odpočinúť*“ (Matúš 11,28)

Pán miluje tých, ktorí mu úplne dôverujú. To je stav mysle, ktorý prekonáva nenávisť, závisť, nepokoj a žiarlivosť. A namiesto nich - pretože myseľ je „staviteľ“ - vytvorí sa ovocie ducha: láska, trpezlivosť, milosť, láskavosť, jemnosť. A proti týmto nie je namierený žiaden zákon. Búrajú priehrady, nastoľujú pokoj a harmóniu, prinášajú taký pohľad na život, že nehľadáme chyby, pretože napríklad niekto niečo „zabudol“, že niečí úsudok bol nesprávny alebo že ktosi bol dnes sebecký. To všetko môžeme prehliadnuť, rovnako ako On.

Keby Kristus vo svojej vlastnej skúsenosti s tými, ktorých si zvolil z tohto sveta, trval na svojom sklamaní, pretože Ho vydali na milosť rozhorčenému veľkňazovi, nespravodlivému a zlo konať odhodlanému právnikovi a správcovi, kde by dnes boli naše nádeje?

Sme manifestáciou Boha

Nech každý z nás, v priebehu meditácie, štúdia, či skúmania konceptu toho, čo si tu prečítal, vo svojom živote aplikuje taký špirituálny zákon, akého si v priebehu svojej osobnej skúsenosti začne byť vedomý. Lebo, tak ako povedal Ježiš, *môžeme volať Pane, Pane, liečiť chorých, vyháňať démonov v Jeho mene, no napriek tomu nebudeme Ním prijatí*.

Životy tých, ktorí sa plne venujú spoločenstvu s Ježišom, musia prekypovať prejavmi ducha, ovocím ducha: „*Nie každý, kto mi hovorí Pane, Pane, vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca v nebesiach*.“ (Matúš 7,21)

Aké sú prejavy Boha Otca na zemi?

Konať dobro všetkým, prejavovať ovocie Ducha v našich myšlienkach a činoch tam, kde naši blízni trpia v ťažkých podmienkach, pochybnostiach, strachu a problémoch. Tam máme byť manifestáciou Krista a Kristovho Vedomia, a to vo svojich slovách, činoch a v spoločenstve s ostatnými. Takto budeme, rovnako ako Kristus, tu na zemi manifestovať Božie dobro pre všetkých. Tých, čo sú Kristovými stúpecami, ale aj tých, ktorí Jeho život a učenie odmietajú. Veď aj Syn takto tu na zemi prejavoval Otca. A my v Ňom máme príklad.

Aplikovanie týchto právd nám prinesie zážitky, pretože budeme svetlom pútnikom na ceste, pomocou hľadajúcim, svetlom strateným, pomocnou rukou tým, ktorí túžia poznať Otcovu lásku tak, ako sa prejavuje v činoch, myšlienkach a životoch Jeho nasledovníkov.

Čo je naším svetlom? Čo nás vedie? Už sme skúsili byť láskavými, aby sme videli, ako tento zákon funguje v skúsenosti nášho blížneho?

- Úsmev prebúdza nádej. Nádej je podnetom ku skutku.
- Ten vytvára útočisko pre nejakú skleslú a sklúčenú dušu. Usmievajme sa, aj keby nebesá padali, pretože aj keď vo svete sebeckta neznamenáme nič, môžeme sa radowať vo svete Toho, ktorý sa obetoval pre našu záchranu. Nechajme sa viesť Kristom. On nám príbytok vybuduje, lepšie než my našimi slabými rukami.
- Vo svete, kde ničia moľa a hrdza, a kde tí s hrubými spôsobmi často (i keď niekedy nevedome) naše putovanie sťažujú. Odpusťme im, aby i nám bolo odpustené.
- Nebudme proti nim zaujatí, lebo čo je naše, to najdôležitejšie, to nám nikto nemôže vziať. Iba ak by sme to my sami zahodili, napríklad skrze závisť, nesyváry, neláskavé myšlienky a činy, a tak by sme si sami zničili to, čo milujeme najviac. - život!

Ako dlho už volajú tí, ktorí slávu Otca manifestujú prostredníctvom Syna: „Urychli, Pane, príchod Tvojho kráľovstva na zemi.“ („Manranatha!“ „Príď kráľovstvo Tvoje!“)

Aké zasľúbenia nám Syn priniesol? *„Idem, aby som vám pripravil miesto... aby ste vy boli, kde som ja.“* (Ján 14,2-3) *„Opäť prídem a vezmem vás k sebe.“* (Ján 14,3)

Ak naladíme naše mysle a aktivity nášho tela do tohto stavu vedomia, naše túžby priblížia Deň Pána. Ale zatiaľ čo v očiach mnohých milosrdný Otec vo svojej láskavosti tento deň oddialil, mnohí iní, rovnako ako deti Izraela, žiadajú: „Urob nám boha, ktorý by šiel pred nami.“ (*Exodus 32,1*). A mnohí falošní proroci a antikristovia súčasnosti im takých „bôžikov“ (modly) naozaj vytvárajú. Dnešný svet je nimi preplnený.

Budme trpezliví, počúvajte, utíšme sa, a poznáme, že všetko, čo Boh koná, je dobré. Nezúfajte, že niektoré svoje zákroky proti rozšírenému zlu na tomto svete odkladá. Naše chápanie času, ani poznaniu „načasovania akcie“ je iné ako Božie. Nie je našou vecou vedieť, kedy sa to stane. Nakoniec aj Pán Ježiš povedal: *„Nikto, ani Syn, nevie dňa ani hodiny. Len Otec, a*

tí, ktorým to odhalil.“ Syn pripravil cestu, aby všetci na zemi poznali Otcovu lásku. A nám, svojim deťom, zveril opatrovanie, spravovanie sveta – v súhlase s Jeho vôľou. To nám musí stačiť vedieť, aby sme naplňali naše poslanie, zmysel nášho život. Vedzme tiež, že čím viac si budeme plniť naše poslanie, a naše mysle a srdcia budú túžiť po oslave Syna na zemi a po príchode Dňa Pána, tým bližšie k nám Boh je.

Nech sa tvoje srdce a myseľ raduje zo slávy Božích prejavov, z krásy a slávy manifestácie Boha Otca na zemi medzi ľuďmi.

Konajme podľa svojho najlepšieho presvedčenia, lebo On od nás, svojich detí nechce nič iné, než to, aby sme boli verní tomu., čo je obsahom Jeho vôle, a čo súčasne aj my, Božie deti vo svojom srdci považujeme za správne. Obracajme sa ku Kristovi a nasledujme Jeho príklad. Skrze Božích synov a dcér sa Otcova láska prostredníctvom Syna prejaví na zemi.

Buď aj dnes mojím vodcom, môj nebeský Otče. Nech Ti poslúžim ako nástroj (kanál) pre konanie Tvojej vôle tu na zemi a pre požehnanie. Nech aj dnes môžem prejať Tvoju lásku v mojich vzťahoch k tým, s ktorými som v kontakte, lebo ak prejavujem Tvoju lásku svojim blízkym na zemi, uvedomujem si Tvoj sľub, že Ty budeš mojím vodcom, strážcom, ochranou a utešiteľom na všetkých mojich cestách.

Neodchyľujte sa od Cesty. Buďte šťastní, radujte sa. Nech je s vami láska, milosť a pokoj – s ktorými Otec navštevuje tých, ktorí Mu slúžia. Amen.